

MÉS EUROPA

Aquests dies estem vivint una mena de refundació d'Europa. La crisi financera està estrenyent fort la Unió Europea i en particular les economies de l'euro.

Sembla que la situació passa per un control més fort dels pressupostos dels diferents estats europeus, un millor control de la despesa i de què se'n fa, dels diners que arriben d'Europa.

També cal una harmonització de les polítiques fiscals dels diferents estats pel que fa a l'IVA i els impostos sobre els beneficis, el patrimoni i els ingressos familiars.

Tot l'esforç va en la línia d'aconseguir una Europa més forta enfront d'atacs especulatiu, és a dir, més Europa i menys poder dels estats.

Europa, però, està feta d'una multitud de pobles, de llengües, de diferents idiosincràsies...

A mesura que els estats cedeixen sobirania a una Europa més forta –de bon grat o per força– anem avançant envers l'Europa del poble, i aquí els catalans hi tenim alguna opció com a poble.

De fet, voltant per Europa, Catalunya –o millor Barcelona– és coneguda per la seva llengua, la seva indústria i la seva voluntat de no ser espanyola.

De fet, els pobles del nord d'Itàlia –la Padània– estan farts de polítics mediocres a Roma, de polítiques de malversació en subvencions al sud de l'estat; s'avergonyeixen de pertànyer a un estat titella i somien amb la possibilitat de escindir-se en estat propi. Ells envegen Catalunya pel fet de tenir una identitat consolidada, un govern propi i d'estar a prop de la possible independència, sempre, però, dins d'Europa.

També passa a Bèlgica, on el nord –també amb llengua pròpia– voldria deslligar-se del sud francòfon. També ells envegen Catalunya pel camí recorregut.

Però sempre també dins d'una Europa forta.

La clau, doncs, passa per fer més Europa.

Altrament, alguns pessimistes pensen que una Catalunya fora d'Espanya pot comportar un problema econòmic per a les nostres empreses, enfrontades a un

possible boicot als nostres productes, tot i que aquest boicot està per veure. Els espanyols hi tenen més a perdre. Cal encoratjar les nostres empreses a ser més competitives, més capaces, i pensar que el mercat és Europa. Espanya no ha de ser més que un 15% de la nostra xifra de negocis. És el que li correspon per dimensió dins d'Europa.

A més, si les nostres empreses no són més competitives, les empreses de la resta d'Europa vindran aquí, i us ben asseguro que els espanyols no els hi faran cap boicot.

Per això cal avançar en coneixement d'altres llengües: de l'anglès, del francès, de l'alemany i, evidentment, del castellà també.

Sent més oberts al món construirem més Catalunya.

Joan Rovira

Membre del Consell Assessor d'Osona per la Independència